

den danske Hest, var i Tilbagegang. Det var imidlertid, saavidt jeg erindrer, saare naturligt, at en saadan Udtalelse ikke blev meget stærkt imødegaaet; den ærede Taler kan maaskee ogsaa sige, at hans Paastand idag ikke er bleven stærkt imødegaaet. Tiden er allerede langt fremrykket, Forsamlingen er træt af Forhandlingerne, og naar han om flere Aar seer tilbage igjen til nærværende Aftens Forhandlinger, kan det jo ikke nægtes, at han har fremført det Meste af det, der er ansøgt til Fordeel for hans Paastand. Han anførte ligeledes som en af de Grunde, hvortil han støttede sig, at Hs. Majestæts Spand var remonteret med Heste, der vare indkjøbte i Tydsland. Jeg maa sige, jeg har ikke noget Kjendskab til, hvor Hs. Majestæts Heste ere kjøbte, men jeg er temmelig vis paa, at lignende Heste ville kunne indkjøbes her i Landet; det kan jo berøe paa den, der gjør saadanne Indkjøb, hvilke Heste der passe bedst for hans Smag, og det kan ogsaa være Tilfældet, at de Heste, der ere indkjøbte i Tydsland, kunne være fødte i Danmark og derved førte til Tydsland og igjen folgte hertil; det kan Ingen vide. Imidlertid er jeg overbevist om, at der her i Landet vil kunne paavises og opkjøbes ligesaa gode, smukke og tilfredsstillende Heste, som de, hvormed Hs. Majestæts Spand for Diebliffet er remonteret. Det forekommer mig, at den ærede Taler dog kom til det Resultat, at vi ikke vare paa et heldigt Standpunkt med Hensyn til denne Sag; det skal jeg ogsaa meget gjerne indrømme er Tilfældet, netop fordi det, der tidligere er udrættet, ikke har været saa heldbringende, som man i Almindelighed har ønsket det; men det er derfor, man nu søger at gaae en anden og sikrere Vej end den tidligere, og jeg tror derfor ogsaa, man i det Væsentlige kan følge det Forslag, der her foreligger fra Regjeringens Side.

Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgfreds (Mourier-Petersen) har motiveret det af ham under Nr. 43 stillede Forslag; den Udtalelse, der bebudede dette Forslag, har jeg allerede under en tidligere Behandling af Sagen tilladt mig at imødegaae. Den ærede Rigsdagsmand hittede ogsaa nu i sit Foredrag, at det var sagt, at den af ham

foreslaaede Ordning var uudsørlig; jeg veed ikke, om han sigtede til mine Udtalelser, jeg erindrer ikke, at nogen Anden har imødegaaet ham. Imidlertid vil jeg dog benægte, at jeg har erklæret, at det at ordne Sagen paa den Maade, ved at remontere Stamstutteriet med Landracen, var uudsørligt; men jeg hittede den Gang, hvad jeg gjentager, at jeg anseer det for at være aldeles urigtigt og uheldigt, om man, naar man beholder et Stamstutteri, der understøttes af Staten, ikke søger derved at opnaae noget Andet og Bedre, end hvad Landmænd i Almindelighed kunne opnaae. Jeg antager, Stutteriet bør bibeholdes, i Haab om, at man derved kan opnaae noget Bedre, end hvad der i Almindelighed kan opnaaes. Skulde man ikke kunne opnaae Andet derved end at opdrætte Arbeidsheste, da vilde jeg sige, at jeg for mit Vedkommende, navnlig af Hensyn til den Understøttelse, der ydes fra Statens Side, hellere vilde ønske, at man ikke længer holdt paa et saadant Stutteri. Man skal ikke være saa ængstelig for, at foretage nogle enkelte Experimenter, som den ærede Rigsdagsmand hittede; man maa og bør gjøre Forsøg paa, om det er muligt at opbringe noget Bedre der end andetsteds i Landet, og derved maa man igjen vente at faae det, man ikke kan faae andre Steder. Jeg er ogsaa overbevist om, at man i Almindelighed er tilbøjelig til at holde mere paa en stærk Hest, paa den Hest, der unægtelig er meest efterspurgt i Handelen, men dog af langt tungere Bessaffenhed og, som Følge deraf, maaskee mindre tjenlig til Remontering af vort Cavalleri, og derfor antager jeg, at man ikke saa stærkt skal holde paa en bestemt Landrace ved Stamstutteriet. Jeg veed godt, at der er faldet mange Udtalelser om, at man skulde søge at opruffe Landracen; men i saa Henseende maa jeg dog tillade mig at gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at det er ene og alene med Hensyn til Oprettelsen af Landstutteriet, og jeg har, saavidt jeg erindrer, hverken seet eller hørt Nogen udtale, at man ved Stamstutteriet skulde søge at indføre Landracen; det er alene ved Landstutteriet, at man har gjort Paastand om at indføre den.

Jeg har i Forening med et andet æret Medlem (Meergaard) tilladt mig at stille et